

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. március 1.

a T-185/03. sz., **Vincenzo Fusco** kontra **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben** ⁽¹⁾

(Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – ENZO FUSCO közösségi szövedjegy bejelentése – ANTONIO FUSCO korábbi közösségi szövedjegy – Összetéveszthetőség – A megjelölések hasonlósága – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)

(2005/C 106/54)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A T-185/03. sz., **Vincenzo Fusco**, lakóhelye: Sarreola di Rubano (Olaszország), képviseli B. Saguatti, ügyvéd, kontra **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (meghatalmazott: O. Montalto és P. Bullock) ügyben, amelyben az OHIM fellebbezési tanácsa előtt folyó eljárásban félként, az Elsőfokú Bíróság előtt pedig beavatkozóként részt vett az **Antonio Fusco International SA Lussemburgo**, succursale di Lugano, székhelye: Lugano (Svájc), képviseli M. Bosshard, S. Vereá és K. Murao, az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. március 17-én az R 1023/2001-4. sz. ügyben hozott határozata ellen benyújtott kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung, elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák; hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes, 2005. március 1-jén meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
2. Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a felperest a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 184., 2003. 8. 2.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. március 1.

a T-258/03. sz. **Andreas Mausolf** kontra **Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) ügyben** ⁽¹⁾

(Ideiglenes alkalmazott – Az Europol személyzete – A munkaszerződés meghosszabbításának elutasítása)

(2005/C 106/55)

(Az eljárás nyelve: holland)

A T-258/03. sz. **Andreas Mausolf**, az Europol korábbi alkalmazottja, lakóhelye: Leiden (Hollandia), képviselik: F. Baltussen, P.

de Casparis és D. C. Coppens ügyvédek, kontra Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) (meghatalmazott: D. Heimans és K. Henessy-Massaró, valamint a tárgyaláson N. Urban) ügyben, az Europol által hozott, a felperes munkaszerződésének meghosszabbítását elutasító határozat megsemmisítése és az általa állítólag elszenvedett kár megtérítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és I. Pelikánova bírák; hivatalvezető: J. Plingers tisztviselő, 2005. március 1-jén meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) Mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.

A Hoya Corporation által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. január 12-én benyújtott kereset

(T-9/05. sz. ügy)

(2005/C 106/56)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Hoya Corporation, székhely: Tokió (Japán), képviseli: A. Nordemann, ügyvéd, 2005. január 12-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

Az Indo Internacional S.A., székhely: Barcelona (Spanyolország) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 433/2004-1. sz. ügyben 2004. november 3-án hozott határozatát;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője:

A felperes

A bejelentett közösségi védjegy:

Az „AMPLITUDE” szóvédjegy a 9. áruosztályba tartozó áruk (szemüvegek, stb.) tekintetében, 1 723 931 sz. közösségi védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

Indo Internacional S.A.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

Az „AMPLY” nemzeti ábrás védjegy a 9. áruosztályba tartozó áruk (szemüvegek, stb.) tekintetében

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A megtámadott határozat megsemmisítése; a lajstromozás elutasítása

Jogalapok:

A 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 11, 1. o.)

A William Prym GmbH & Co. KG és a Prym Consumer GmbH & Co. KG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-30/05. sz. ügy)

(2005/C 106/57)

(Az eljárás nyelve: német)

A William Prym GmbH & Co. KG és a Prym Consumer GmbH & Co. KG, székhelye: Stolberg (Németország), képviseli: H. J. Meyer-Lindemann, ügyvéd, kézbesítési címe: Luxembourg, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottság 2004. október 26-i C(2004) 4221. számú, a COMP/F-1/38.338-PO/tűk ügyben hozott határozatát, amennyiben az a felperest érinti;

– másodlagosan a felperes egyetemleges kötelezettsége mellett kiszabott 30 000 000 euró pénzbírságot helyezze hatályon kívül vagy (harmadlagosan) mérsékelje azt;

– kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozattal a Bizottság megállapította, hogy a felperesek és más vállalkozások megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését az 1994. szeptember 10. és 1999. december 31. közötti időszakban, amennyiben összehangolt magatartás részesei voltak, és egy sor formálisan kétoldalú megállapodást kötöttek, melyek azonban egy háromoldalú megállapodásnak tekintendők, és amelyek hatása és célja először a kemény anyagból készült rövidárak európai piacának felosztása, azaz a kézivarrótűk és speciális tűk piacán, valamint a tűk további piacán és más kemény rövidárak piacán a termékpiac felosztása, másodsor pedig a tűk európai piacának, azaz a tűk földrajzi piacának felosztása volt.

A kereset három jogalapon nyugszik. Az első jogalap a meghallgatáshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértését kifogásolja. A felperesek álláspontja szerint az alperes a felperesek számos érvét nem fontolta meg eléggé, és nem világos, hogy az alperes miért tekintette a jogsértést különösen súlyosnak. A pénzbírság nagyságának indokolása is csupán formális, így a felperesek nem tudják megállapítani, hogy a számukra előnyös körülményeket figyelembe vették-e. A felperesek végül előadják, hogy az indokolást utólag javították.

A második jogalap keretében a felperesek számos, az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során elkövetett állítólagos anyagi hibára utalnak. Az elsőrendű felperessel szemben nem lehetett volna pénzbírságot kiszabni, mivel neki a másodrendű felperes magatartása nem róható fel. Ezen felül az alperes nem vette figyelembe, hogy a másodrendű felperes az érintett termék tekintetében veszteséges volt, és hogy a földrajzi piac felosztásáról szóló megállapodás egy másik részes vállalkozásnak a tőpiacra történő belépésének feltétele volt, és hogy ennélfogva ez a megállapodás olyan versenyt korlátozott, mely nélküle egyáltalán nem jöhetett volna létre. Az alperes félreismerte továbbá eme másik vállalkozás nagyságát és gazdasági erejét.